

[K. B. Andersen.]

sommers rejser, samråd, materiale skulle vi nu have en lang dags drøftelse — derfor begyndte mødet om morgenen — så startede formanden med at sige, at da vi var uenige, var der vel ikke noget at diskutere. Derpå delte man et betænkingsudkast rundt, og så blev det møde afbrudt, og så havde vi et par timer til at skrive vores del i, for vi havde begribeligvis ikke forberedt en stump, idet vi troede, der skulle forhandles. Så snart vi havde vores del færdigskrevet, blev der indkaldt til et møde, der varede 6-7 minutter, mens vi afleverede den. Det var de forhandlinger, vi endte i. Jeg skal meget gerne medgive, at det ikke var hr. Haunstrup Clemmensens skyld, at der ikke var forhandlingsklima i det udvalg; det vil jeg meget gerne tilføje. Jeg håber også, at vi får en god forhandling, og jeg takker for ministerens tilsagn om, at vi nu endelig skal ind og have en åben forhandling om disse ting.

Endelig vil jeg gerne gentage, hvad jeg sagde før, for at der slet ingen tvivl skal være. Jeg håber, vi får en sådan forhandling, jeg håber, vi får ændret lovforslaget. Skulle vi ikke få det ændret, kan man jo godt fra de nuværende regeringspartiers side vedtage det, men man kan ikke give nogen garanti for, at det holder, for vi vil ikke være med til varigt at trække landet uddannelsesmæssigt skævt, fordi man i en forholdsvis kort periode lader stædighed gå forud for fornuft. Derfor vil vi tillade os at vende tilbage til lovforslaget, så snart vi får politisk mulighed for det, hvis det bliver vedtaget i den foreliggende skikkelse.

Morten Lange: Hr. K. B. Andersen nævnte, som det er skik i denne slags debatter, fødestedskriteriers statistiske betydning for universitetsudbygningen og drog det sædvanlige eksempel med Odenses betydning frem. Hr. K. B. Andersen skulle i denne forbindelse erindre, at studentertallet fra Svendborg amt, som jo dog også ligger på Fyn og også ligger i Odenses regionalområde universitetsmæssigt set, viste en forbløffende stagnering, samtidig med, at Odense amts steg. Nu næste gang får vi jo statistik fra ét amt formodentlig, så bliver det lidt sværere at se. Men der er noget om, at universiteterne trækker meget stærkt i

det, jeg kalder hjembosområdet, som vel ikke er så forfærdelig meget mere i radius end en snes kilometer, og derfor er Ålborg et godt center, for der bor mange mennesker i Ålborg. Hvor stor betydningen vil være for resten af Nordjylland, er ikke godt at vide, men det bliver i hvert fald ikke helt op til det samme niveau.

Hr. K. B. Andersen sagde noget, som jeg synes han har inderlig ret i, nemlig at vi ikke vil være med til at trække landet skævt uddannelsesmæssigt set. Jeg tror, hr. K. B. Andersen, når engang den tale, jeg holdt for lidt siden, kommer i fortryk, vil kunne se, at jeg mener, at med den samlede centerplanlægning, som vi i øjeblikket stiler frem imod, er det på lang sigt ikke afgørende, om åretallet for Ålborg bliver 1973 eller 1975, men når vi skal bedømme det langsigtet, er der en meget betydelig trækning mod vest i Danmark. Den er tiltrængt, men den ligger i denne centerplan, hvis man vel at mærke husker, at den skal ansues som en helhed.

Jeg er meget tilfreds med, at undervisningsministeren indbyder til forhandling. Jeg vil blot her lige understrege, at det, at regeringen indbyder til forhandling, når den er nået til et kompromis med sine egne medlemmer, kan jo bl. a. være sædvanlig folketingsetik. Jeg har sjældent hørt, at et forslag fra en minister er blevet fremsat her i tinget med denne bemærkning: ja, nu er vi altså blevet enige, kære venner, og så kan I stemme, hvordan pokker I vil, for dette er teksten. Sådan plejer vi ikke at sige til hinanden, og det er da altså heller ikke sket denne gang. Men jeg vil gerne for tydelighedens skyld have ministeren til at understrege over for os, at med at udlægge disse forslag til forhandling mener han, at det er hans hensigt også at være parat til at modtage argumenter, så at vi kan rette i de fremlagte planer for at nå frem til en enighed, for ellers kan vi i og for sig lige så godt tage afstemningen om lovforslagene, så snart fristerne tillader det.

Det er mit indtryk, at det er ministerens mening, men når man kender lovforslagets skabelse og tilvejebringelse ved de regeringsforhandlinger, der har været på forhånd, er det måske nok et af de tilfælde, hvor det var rart at få det sagt direkte her fra talerstolen, at dette altså ikke blot er,